

τετρακισ-χιλιοι, αι, α, quatre mille.
τετρα-κλινος, ος, ον, à quatre lits *ou* à quatre sièges [τ. κλίνη].
τετρακόσιοι, αι, α, quatre cents; *au sg.* ἄσπις τετρακοσία, Χέν. quatre cents boucliers, c. à d. quatre cents hoplites; — *particul.* οἱ τ. les quatre cents : 1 *oligarchie* établie à Athènes en 411 av. J.-C. || 2 *ancien conseil*, à Athènes [τ. -κοσιοι].
τετρακτύς, ύς (ῆ) le nombre quaternaire, c. à d. le nombre 10 formé par l'addition des quatre premiers nombres (1 + 2 + 3 + 4), *fondement de toutes choses dans la doctrine pythagoricienne* [τετράς].
τετρά-κυκλος, ος, ον, à quatre cercles *ou* roues [τ. κύκλος].
τετρά-μετρος, ος, ον, de quatre mesures, *d'ou t. de métr.* tétramètre; *subst.* τὸ τ. vers tétramètre, *ou* mesure d'un quart de médinne (*envir.* 10 litres) [τ. μέτρον].
τετρά-μηνος, ος, ον, de quatre mois, qui dure quatre mois [τ. μήν].
τετραμμαι, pf. pass. de τρέπω.
τετρα-μοιρία, ας (ῆ) part quadruple [τ. μοῖρα].
τετρά-ορος, ος, ον : 1 qui forme un quadruple attelage || 2 à quatre pieds [τ. ἄερω].
τετρα-πάλαιστος, ος, ον, long, large, etc. de quatre palmes [τ. παλαιστή].
τετρά-πεδος, ος, ον, long, large, etc. de quatre pieds [τ. πέζα].
τετρά-πηχυς, υς, υ, *gén.* εως, long, large, etc. de quatre coudées [τ. πῆχυς].
τετραπλάσιος, α, ον, quadruple [τ. -πλάσιος].
τετραπλή, adv. de quatre façons, au quadruple [*fém. du suiv.*].
τετραπλόος-ούς, όη-ή, όον-ούν, quadruple; *subst.* τὸ τ. c. τετραμοιρία [τ. -πλόος].
τετραποδιστι, adv. en allant à quatre pattes [τετράπους].
τετρά-πολις, εως (ῆ) réunion de quatre villes *ou* Etats, tétrapole [τ. πόλις].
τετρά-πους, ούς, ον, *gén.* -ποδος, à quatre pieds, quadrupède [τ. πούς].
τετρα-πρόσωπος, ος, ον, à quatre visages [τ. πρόσωπον].
τετρά-ρρυμος, ος, ον, à quatre timons, *d'ou* à huit chevaux [τ. ρυμός].
τετρά-άρχης, ου (ό) tétrarque, *chef d'une région sur quatre dans une province, ou chef avec trois autres* [τ. ἄρχω].
τετραρχία, ας (ῆ) tétrarchie, *l'un des quatre gouvernements d'une province ou charge et autorité d'un gouverneur de tétrarchie* [τετράρχης].
τετραρχικός, ή, όν, qui concerne un tétrarque *ou* une tétrarchie [τετράρχης].
τετράς, άδος (ῆ) le quatrième jour du mois [τέτταρες].
τέτρασι, v. τέσσαρες.
τετρα-σκελής, ής, ές, à quatre jambes, *d'ou* à quatre pieds [τ. σκέλος].
τέτρατος, η, ον, έργ. c. τέτατος; *subst.* τὸ τέτατον, li. la quatrième fois.
τέτραφα, pf. de τρέπω et de τρέπω.
τετρα-φάληρος, ος, ον, et τετρά-φαλος, ος,

ον, à quatre cimiers (devant, derrière, sur les deux côtés) [τ. φάλος].
τετράφαται, τετράφατο, 3 pl. ion. pf. et pl. q. pf. pass. de τρέπω.
τετρά-φυλος, ος, ον, en quatre tribus [τ. φυλή].
τετραχή, adv. de quatre façons [τ. -χος].
τετραχθά, adv. en quatre.
τετρά-χορδος, ος, ον, à quatre cordes; *subst.* τὸ τετράχορδον, accord de deux tons et demi [τ. χορδή].
τέτρημαι, pf. pass. de τιτρώω.
τέτρηνα, pf. de τετραίνω.
τετρήρης, ής, ές, à quatre rangs de rames [τ. ἄρω].
τέτρηχα (pf. ion.), τετρήχειν (pl. q. pf. poét. au sens d'un impf.) de θρασσω ou de ταράσσω.
τέτριγα (pf.), τετριγώτες (part. pf. pl. έργ.) de τρίζω.
τέτριμμαι, pf. pass. de τρίβω.
τέτροφα, pf. de τρέπω.
τέτρωμαι, pf. pass. de τιτρώσχω.
τέτρωρος, ος, ον, attelé de quatre chevaux; *subst.* τὸ τέτρωρον, attelage de quatre chevaux [*contr. de τετράρορος*].
τετρώροφος, ος, ον, à quatre étages [τ. ὄροφος].
τέττα, père, t. de respect et d'affection à l'égard d'un homme plus âgé [cf. lat. tāta].
τετταράκοντα, τετταρακονταετής, etc., v. τεσσαράκοντα, τεσσαρακονταετής, etc.
τέπτιξ, υγος (ό) 1 cigale, *insecte ailé dont les Grecs aimaient le cri* : p. anal. cigale d'or, que les riches Athéniens se piquaient dans les cheveux || 2 τ. ἐνάλιος, cigale de mer, *sorte de homard*.
τέτυγμαι (pf. pass.), τετυκεῖν (inf. ao. 2 έργ. et ion.), τετυκοντο (3 pl. ao. 2 moy.), τέτυκτο (3 sg. pl. q. pf. pass. έργ.), τέτυξο (2 sg. pl. q. pf. pass. έργ.) de τεύχω.
τετύχηκα, pf. de τυγχάνω.
τετύχθαι, inf. pf. pass. de τεύχω.
τεύ, ion. et dor. c. τίνος, de τίς; τευ, *enclit. ion. et dor. c.* τίνος, de τίς.
Τευθρανίδης, ου (ό) le fils de Teuthras (Axylos).
Τευκρίδαι, ών (οί) les descendants de Teukros [Τεύκρος].
Τευκρίς, ίδος, de Teukros : T. γῆ, Hdr. la terre de Teukros (la Troade) [Τεύκρος].
Τευκροί, ών (οί) les Troyens [Τεύκρος].
Τεύκρος, ου, έργ. -οιο (ό) Teukros (Teucer) *fils de Télamon, frère d'Ajax* [R. Τυχ, toucher le but; v. τεύχω].
τεύξαι (2 sg. έργ. et ion.), τεύξει (2 sg. all.) fut. de τυγχάνω.
τεύξις, εως (ῆ) acquisition [τυγχάνω].
τεύξομαι, fut. de τυγχάνω.
τεύξω, fut. de τεύχω.
τευτάζω (pf. τεύταζα) s'occuper longtemps d'une même chose, y insister : περί τι, s'appliquer à qqe ch.
τευτλον, ου (τό) bette *ou* poirée, *plante*.
τευχηστήρ, ήρος (ό) et τευχηστής, ού (ό) homme armé, guerrier, combattant [τεύχος].
τεύχος, εος-ους (τό) ustensile, instrument,